

'We hebben geen idee hoe rijk we zijn'

Verzekeringen zijn een vorm van solidariteit en daarvoor is de basis gelegd in de negentiende eeuw. Dit vertelt schrijfster Nelleke Noordervliet vandaag in Achlum.

WIO JOUSTRA

Tijdens de Conventie van Achlum vandaag houdt een viertal bekende Nederlanders een 'groot verhaal' in de kerk. Onder hen Nelleke Noordervliet (65), schrijfster van romans, verhalen, essays, poëzie en columns. Veel van haar werk gaat over het verleden en dan vooral over het dagelijks leven van de lagere standen en dat van - vaak sterke - vrouwen in het bijzonder.

De vraag die als een rode draad door haar werk loopt is een ethische: hoe moet een mens leven en hoe houdt hij zich staande als individu met zijn behoefte aan vrijheid tegenover het collectief dat de regels bepaalt? Een van haar meer psychologische romans, de zoektocht van een man naar de zin van zijn bestaan, draagt als titel 'Zonder noorden komt niemand thuis'.

Uw verhaal in Achlum is gebaseerd op de roman 'Altijd Roomboter' uit 2005, een hommage aan het leven van uw 1953 gestorven overgrootmoeder Engelberta Teljeur-Wiggelaar. Waarom?
„Omdat zij mede de basis heeft gelegd voor wat ik nu ben. Omdat haar generatie - die twee wereldoorlogen, een crisis en armoede heeft meegemaakt - de basis heeft gelegd voor wat wij nu zijn. Het was een generatie die hard werkte en die de ambitie had verder te komen, maar die ambitie zelf niet kon verwezenlijken. Als haar kleinkind behoorde ik tot de eerste generatie die mocht doorleren.”

Dat deed Nelleke, telg uit een rooms-rode familie in de Rotterdamse volkswijk Crooswijk. Ze studeerde na het gymnasium Nederlands in Leiden, een studie die ze cum laude afsloot. Na een ta-

Nelleke Noordervliet tijdens het Feest der Letteren in de Amsterdamse Bijenkorf eerder dit jaar FOTO ANP/MARCEL ANTONISSE

Welvaart is niet zomaar uit de lucht komen vallen

melijk grillige carrière bij een uitgeverij en in het onderwijs debuteerde ze als auteur in 1987 met 'Tine of De dalen waar het leven woont', een roman over over de eerste vrouw van Eduard Douwes Dekker, die bekend werd als de schrijver Multatuli.

Hoe vertaalt u de tijd waarin uw overgrootmoeder leefde en uw ouders opgroeiden naar het heden?

„Door te benadrukken wat er allemaal is veranderd. We leven al 65 jaar in vrijheid. De meesten van ons hebben geen idee hoe rijk we zijn. Dat hebben we te danken aan de idealen die vorige generaties hebben opgebracht. Idealen en ambities om talenten te kunnen ontplooiën en zekerheden te hebben. Zij konden dat niet, wij wel.

„Daarom is het ook zo interessant om het bij Achmea te doen. Verzekeringen zijn een vorm van solidariteit, om geen zorgen te hebben als je ziek bent of je huis in brand staat. Daarvoor is de basis gelegd in de negentiende eeuw en daar plukken wij nu de vruchten van. Mensen herkennen dat verhaal. Ook jongere generaties. Het drukt hen met de neus op de feiten, brengt hun eventjes het historisch besef bij dat de welvaart niet zo maar uit de lucht is komen vallen.”

Wat is de boodschap die u in Achlum wilt uitdragen?

„Dat we ons bewust moeten zijn van het verleden. Dat we dienen te beseffen op welke pijlers ons bestaan rust, namelijk de ambitie en de idealen van de mensen voor ons. Als je om je heen kijkt word je niet vrolijk. Wij zijn de enigen die ons daartegen teweerkunnen stellen door een aantal haalbare idealen vorm te geven.”